

то дѣма да дѣйдатъ на Римъ, да си ты стъ истинна царь Александре съ войската си и съ брѣжѣлата си.

АЛЕКСАНДРЪ СЕ РАДОВА ЗА ПРО- РИЦАНСТВО.

Александръ като чѣлъ, зарадвал се радостъ голѣма, и рѣкълъ: Както Бѣгъ ще, така ще бѣде. Зарадвал се и войската Македонска, заедно съ началниците Римски, и сѣчките западни царѣта стѣшли и мѣ се поклонили. Занесли мѣ дары много, и мѣ се молили да имъ стѣви добры закѣны. Александръ ги оужалилъ, и стѣвилъ имъ добры закѣны и чѣнове, както искали. Дали мѣ дванадесетогодишенъ харачъ и войка, поклонили мѣ се, и се стѣшли. А тѣи стѣвилъ господарь на Римъ нѣкой прѣатель неговъ името мѣ Таламедѣнъ.

АЛЕКСАНДРЪ БѢ ЧУДНЫ ЖИВОТНЫ.

Александръ повелилъ да се покорѣватъ на Таламедѣна сѣчките западни царѣта, и зѣлъ стъ тѣхъ много злато и войка, и се вѣрналъ камъ полѣдень. Тамо намѣрилъ силни царѣства, билъ ги, и овладѣлъ много свѣтъ. Стѣшалъ при Океана, коѣто течѣ около вселѣнна, влѣзналъ въ пѣсты мѣста, и намѣрилъ чѣдны животны, съ лица челоѣчески, съ двѣ главы, и имали нозѣ змѣйвски.